

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4515/2562

พนักงานอัยการจังหวัดอุบลราชธานีโจทก์ นาย ศ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยข้อหาเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ ยกฟ้องข้อหาพร้อมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต่อมาโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 600,000 บาท ส่วนความผิดฐานเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีนศาลอุทธรณ์คงรอกการลงโทษจำคุกตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อ

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลฎีกาพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดและลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยให้จำคุกและไม่รอกการลงโทษแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยสำหรับความผิดฐานเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีและการบังคับโทษตามคำพิพากษาโดยไม่ลงโทษจำคุกจำเลยและไม่รอกการลงโทษในความผิดฐานนี้ คงให้ลงโทษปรับจำเลยเพียงสถานเดียว โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีน ข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน และปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 4 เดือน และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83

อีกกระทงหนึ่ง ลงโทษจำคุก 16 ปี และปรับ 900,000 บาท คำให้การในชั้นสอบสวนและในชั้นพิจารณาของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 600,000 บาท หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนความผิดฐานเป็นผู้ขับขี่เสพเมทแอมเฟตามีนและนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นได้ว่า ในวันและเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง ร้อยตำรวจโท ประวัติ ดาบตำรวจ สิทธิพงษ์ และดาบตำรวจ มนัส กับพวก ร่วมกันนำรถกระบะไม่แสดงเครื่องหมายราชการไปจอดแอบไว้ริมถนนสาธารณะระหว่างทางไปบ้านภูสวรรค์และบ้านเกาะชุมพูนี้อาจจากรับแจ้งจากสายลับว่าจะมีชาย 2 คน ใช้รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้ารุ่นเวฟ ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนเป็นยานพาหนะไปรับเมทแอมเฟตามีนจากบ้านภูสวรรค์ ต่อมาจำเลยขับรถจักรยานยนต์มายังจุดสกัดที่เจ้าพนักงานตำรวจจอดรออยู่ มีนายศักดิ์ชาญ จำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ 2870/2559 ของศาลชั้นต้น ซึ่งถูกศาลพิพากษาลงโทษแล้วนั่งซ้อนท้าย นายศักดิ์ชาญโยนเมทแอมเฟตามีนบรรจุถุงพลาสติกสีฟ้า 3 ถุง ทั้งลงข้างทาง แล้วจำเลยกับนายศักดิ์ชาญถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวโดยเจ้าพนักงานตำรวจยึดเมทแอมเฟตามีน 3 ถุงดังกล่าวเป็นของกลาง ภายหลังตรวจนับได้รวม 601 เม็ด พนักงานสอบสวนส่งไปตรวจพิสูจน์แล้วพบว่า เป็นยาเสพติดให้โทษชนิดเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ซึ่งเป็นเกลือของเมทแอมเฟตามีนและเป็นอนุพันธ์เมทแอมเฟตามีนคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 13.245 กรัม มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยร่วมกับนายศักดิ์ชาญมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีร้อยตำรวจโท ประวัติ ดาบตำรวจ สิทธิพงษ์ และดาบตำรวจ มนัส มาเบิกความตรงกันว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 9 นาฬิกา พยานทั้งสามออกตรวจท้องที่ มีสายลับโทรศัพท์มาแจ้งแก่ร้อยตำรวจโท ประวัติว่า มีชาวบ้านจากบ้านหนองโพนกำลังขับรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเวฟ สีบรอนซ์ ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนไปเอาเมทแอมเฟตามีนที่บ้านภูสวรรค์ ร้อยตำรวจโท ประวัติกับพวกจึงตั้งจุดสกัด ต่อมาเวลาประมาณ 11 นาฬิกา จำเลยขับรถจักรยานยนต์โดยมีนายศักดิ์ชาญนั่งซ้อนท้ายผ่านมา เมื่อดาบตำรวจ มนัสเรียกให้จำเลยหยุดรถ นายศักดิ์ชาญโยนถุงพลาสติกสีฟ้า 3 ถุง ลงพื้น พยานตรวจพบเมทแอมเฟตามีน 601 เม็ด บรรจุอยู่ มีประเด็นต้องพิจารณาว่าจำเลยมีเจตนาร่วมกระทำความผิดกับนายศักดิ์ชาญด้วยหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความจากพยานโจทก์ว่าจำเลยมีพิรุณขณะถูกจับกุม โดยร้อยตำรวจโท ประวัติเบิกความว่า เมื่อเรียกให้จำเลยหยุดรถ จำเลยมีท่าท่าเหมือนจะไม่ยอมหยุดและเหมือนจะขับฝ่าไป ดาบตำรวจ สิทธิพงษ์เบิกความว่า ขณะจำเลยขับรถจักรยานยนต์มาใกล้ ไม่มีลักษณะจอดสนิท มีลักษณะตะกุกตะกักเหมือนจะหลบหนีบ้าง ไม่หลบหนีบ้าง ดาบตำรวจ มนัสเบิกความว่า จำเลยขับรถจักรยานยนต์มีอาการพิรุณเหมือนจะไม่อยากจอดหรือขับต่อไป นอกจากนี้รถจักรยานยนต์ที่จำเลยขี่มาก็ไม่มีแผ่นป้ายทะเบียนติดไว้โดยจำเลยมิได้นำสืบว่า เป็นเพราะเหตุใด ส่อแสดงว่าจำเลยมีพฤติการณ์เตรียมตัวมากระทำความผิดและเพื่อป้องกันการติดตามจับกุมในภายหลัง เมื่อจับกุมจำเลยแล้วเจ้าพนักงานตำรวจได้ตรวจพบว่าจำเลยมีสารเสพติด ในชั้นสอบสวนจำเลยยอมรับกับพันตำรวจตรี สรรเพชญ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเขมราฐว่าก่อนที่นายศักดิ์ชาญจะไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางนี้ จำเลยไม่ทราบ แต่เมื่อนายศักดิ์ชาญได้เมทแอมเฟตามีนมาจากชายคนหนึ่งที่นำเมทแอมเฟตามีนมาส่งให้แล้วนั้น จำเลยจึงรู้ว่านายศักดิ์ชาญไปรับเอาเมทแอมเฟตามีน แต่ไม่รู้ว่าป็นจำนวนเท่าใด โดยจำเลยให้การในวันเกิดเหตุถึงรายละเอียด

และพฤติการณ์ในการรับส่งเมทแอมเฟตามีนระหว่างนายศักดิ์ชาญกับชายคนขาย เชื่อว่าจำเลยให้การไปตามความจริงและเมื่อจำเลยเห็นนายศักดิ์ชาญรับเมทแอมเฟตามีนจากผู้ขายมาแล้ว หากจำเลยไม่มีเจตนากระทำการร่วมกับนายศักดิ์ชาญ จำเลยก็ควรที่จะปฏิเสธไม่ขับรถจักรยานยนต์ให้นายศักดิ์ชาญไปที่อื่นต่อ การที่นายศักดิ์ชาญชวนจำเลยให้ขับรถจักรยานยนต์ไปด้วยนั้น ย่อมทำให้การส่งมอบยาเสพติดเป็นไปโดยรวดเร็ว มีลักษณะแบ่งงานกันทำ โดยจำเลยสามารถช่วยนายศักดิ์ชาญเฝ้าระวังเจ้าพนักงานตำรวจระหว่างการส่งมอบยาเสพติดให้ลูกค้าได้ด้วย แม้นายศักดิ์ชาญมาเบิกความเป็นพยานโจทก์ว่ากระทำความผิดคดีนี้เพียงลำพังโดยจำเลยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็นด้วย โดยจำเลยขับรถจักรยานยนต์ให้พยานเพื่อให้พยานอ้อมไถ่ชนไปขาย ระหว่างทางเมื่อถึงจุดนัดหมายส่งมอบยาเสพติด พยานให้จำเลยจอดรถแล้วพยานลงจากรถเดินไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางจากนายนาไม่ทราบชื่อและชื่อสกุลจริงซึ่งจอดรถจักรยานยนต์ห่างออกไป 30 ถึง 40 เมตร โดยจำเลยไม่ทราบเรื่อง แต่ในชั้นสอบสวนซึ่งเป็นวันเดียวกับวันเกิดเหตุ นายศักดิ์ชาญก็ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนอ้างเหตุที่จำเลยมาขับรถจักรยานยนต์ให้นายศักดิ์ชาญเนื่องจากต้องอ้อมไถ่ชนไปขายแต่อย่างใด นายศักดิ์ชาญยังให้การต่อพนักงานสอบสวนถึงเหตุการณ์ขณะรับมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางต่อไปว่า เมื่อถึงจุดนัดหมายเห็นมีชายขับรถจักรยานยนต์สวนมา นายศักดิ์ชาญจึงให้จำเลยจอดรถ ชายคนดังกล่าวขับรถจักรยานยนต์มาจอดเทียบกับรถจักรยานยนต์ของนายศักดิ์ชาญแล้วส่งเมทแอมเฟตามีนบรรจุถุงพลาสติกสีฟ้า 3 ถุง ให้แก่นายศักดิ์ชาญรับมาเก็บไว้ จากนั้นนายศักดิ์ชาญสั่งให้จำเลยขับรถจักรยานยนต์กลับบ้าน ระหว่างทางพบเจ้าพนักงานตำรวจเสียก่อน นายศักดิ์ชาญจึงโยนถุงเมทแอมเฟตามีนทิ้งลงข้างทาง ในชั้นพิจารณาเมื่อนายศักดิ์ชาญมาเป็นพยานโจทก์ก็เบิกความแตกต่างไปอีกว่านายศักดิ์ชาญบอกให้จำเลยจอดรถอยู่ห่างจากรถจักรยานยนต์ของนายนาประมาณ 30 ถึง 40 เมตร แล้วนายศักดิ์ชาญลงจากรถเดินไปหานายนาเพื่อรับมอบเมทแอมเฟตามีนของกลาง คำเบิกความของนายศักดิ์ชาญพยานโจทก์ไม่อยู่กับร่องกับรอยไม่น่าเชื่อถือและไม่ทำให้น้ำหนักคำเบิกความของพยานโจทก์ที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจเสียไป การที่จำเลยนำสืบต่อผู้ว่าจำเลยไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องกับการได้มาและการครอบครองเมทแอมเฟตามีนของกลางร่วมกับนายศักดิ์ชาญนั้น ขัดกับคำให้การในชั้นสอบสวนจำเลย ที่จำเลยรับว่าเมื่อจำเลยจอดรถข้างทางตามที่นายศักดิ์ชาญบอก จำเลยเห็นชายคนที่ขับรถจักรยานยนต์สวนทางมาล้วงหยิบสิ่งของส่งให้แก่นายศักดิ์ชาญ จำเลยสอบถามแล้ว นายศักดิ์ชาญบอกว่า เป็นเมทแอมเฟตามีน ไม่เป็นไร แล้วสั่งให้จำเลยขับรถจักรยานยนต์ต่อไปจนพบกับเจ้าพนักงานตำรวจ พยานแวดล้อมกรณีนี้โจทก์นำสืบมารับฟังโดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยรู้เห็นกับนายศักดิ์ชาญแต่แรกในการไปรับมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางมาไว้ในครอบครอง พยานหลักฐานของจำเลยไม่มีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานโจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่งเมื่อศาลฎีกาลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยให้จำคุกและไม่รอกการลงโทษแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยสำหรับความผิดฐานเป็นผู้ซื้เสพติดเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี และการบังคับโทษตามคำพิพากษาโดยไม่ลงโทษจำคุกจำเลยและไม่รอกการลงโทษในความผิดฐานนี้ คงให้ลงโทษปรับจำเลยเพียงสถานเดียว พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานเป็นผู้ซื้เสพติดเมทแอมเฟตามีน ไม่จำคุกและไม่รอกการลงโทษให้จำเลย คงปรับ 10,000 บาท เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นจำคุก 10 ปี 8 เดือน

และปรับ 610,000 บาท นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ภักตร์ศักดิ์ วรรณแสง · ชัยรัตน์ ศีลาลัย · อำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/4515/2562>